

Дело C-157/10

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

срещу

Administración General del Estado

(Преюдициално запитване,
отправено от Tribunal Supremo)

„Свободно движение на капитали — Корпоративен данък — Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане — Забрана за приспадане на изискуемия, но несъбран в други държави членки данък“

Решение на Съда (първи състав) от 8 декември 2011 г. . . . . I - 13026

Резюме на решението

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Установяване на относимите разпоредби от правото на Съюза (член 267 ДФЕС)*
2. *Свободно движение на капитали — Ограничения — Неблагоприятни последици, произтичащи от паралелното упражняване на данъчни правомощия от държавите членки — Допустимост — Условие — Липса на дискриминация (членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС)*

3. *Свободно движение на капитали — Ограничения — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Система за предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане на доходи, придобити под формата на лихви, получени в друга държава членка*

(член 67 от Договора за ЕИО (впоследствие член 67 от Договора за ЕО, отменен с Договора от Амстердам); членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС; член 1 от Директива 88/361 на Съвета)

1. В рамките на въведеното с член 267 ДФЕС производство за сътрудничество с националните юрисдикции Съдът трябва да даде на запитващата юрисдикция полезен отговор, който да ѝ позволи да реши спора, с който е сезирана. С оглед на това при необходимост Съдът следва да преформулира поставения му въпрос. Също така, за да е полезен с отговора си на отправилата преюдициален въпрос юрисдикция, може да е необходимо Съдът да вземе предвид нормите на правото на Съюза, които националният съд не е посочил във въпроса си.
2. При липсата на мерки за уеднаквяване или хармонизиране в рамките на Съюза държавите членки запазват компетентността си да определят чрез спогодби или едностранно критериите за разпределяне на техните правомощия за облагане с данъци, по-специално с оглед на избягване на двойното данъчно облагане. Те следва да предприемат необходимите мерки, за да предотвратят случаите на двойно данъчно облагане, като използват по-специално критериите, прилагани в международната данъчна практика. Неблагоприятните последици, които могат да възникнат от паралелното упражняване на данъчни правомощия от различните държави членки, доколкото това упражняване не е дискриминационно, не представляват забранени ограничения на свободите на движение. Така, след като държавите членки не са длъжни да приспособяват собствените си данъчни системи

(вж. точки 18 и 19)

към различните системи на данъчно облагане на другите държави членки, по-специално за да премахнат двойното данъчно облагане, на още по-силно основание тези държави членки не са длъжни да приспособяват данъчната си правна уредба, за да позволят на данъчнозадължено лице да се ползва от данъчно предимство, предоставено от друга държава членка при упражняване на данъчната ѝ компетентност, доколкото правната ѝ уредба не е дискриминационна.

(вж. точки 31, 38 и 39)

правна уредба на държава членка, която в рамките на корпоративния данък и сред нормите за избягване на двойно данъчно облагане забранява да се приспада размерът на дължимия в други държави — членки на Съюза, данък върху получените на тяхна територия доходи, които се облагат с посочения данък, когато, макар да се дължат, тези суми не са платени по силата на освобождаване от заплащане, на данъчно облекчение или на каквото и да било друго данъчно предимство, доколкото тази правна уредба не е дискриминационна по отношение на третирането на получените в тази държава членка лихви, което националната юрисдикция следва да провери.

3. Член 67 от Договора за ЕИО и член 1 от Директива 88/361 за прилагане на член 67 от Договора (член, отменен с Договора от Амстердам) допускат

(вж. точка 46 и диспозитива)